

Живуть собі

Олександр Виженко

Живуть собі такі-сякі,
Сяк-так усе лаштують;
Щодня в чавуннім казані
Таке-сяке квацюють.
У них збирається рідня.
Такі ж такі-сякійці,
І має кожний, – так чи сяк, –
Таке-сяке у мисці.
Повиїдають те-сяке,
Так-сякно потанцюють,
А прийде ніч, – такі-сякі
Сяк-такно одночують.
А вранці... вранці, що й казати
(Таку вже звичку мають),
Такі-сякі всі повстають
Й до праці знов рушають.

Отак щодня із року в рік
Живуть такі-сякійці.
Усе в них є, окрім... так, так, –
ЖИВИЦІ-ЧУДОВИЦІ!
А жаль...
адже навкруг усе
росте, цвіте, буяє;
Ласкаве сонечко встає
І життєдайно сяє.
Сяк-так джерельце
не дзюрчить,
Пташки не так співають.
"Усе радіє, все живе," –
Вони нам сповіщають.

Щоб тую радість розпізнати –
Вдивляймося в природу.
Тоді ні "так собі, ні сяк...", –
Не запанують зроду.